

РЕШЕНИЕ

№ 2480

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 16.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8570** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба с вх. № 26118 от 20.08.2020 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Д. АД, ЕИК:122089440 със седалище и адрес на управление [населено място], , [улица], представляван от адв. Е. А., срещу Ревизионен акт /РА/ № СФР20-РД-77-25/03.04.2020г., издаден от Е. К. К. и Д. В. В. - приходни органи в Столична община, потвърден от Кмета на Столична община с решение № СОА20-РД-28-29/03,08,2020г с който на Д. АД, са определени публични общински задължения, както следва: данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци и лихви върху тях за периода 2014 - 2019 г.в размер 706755,88лева за недвижими нежилищни имоти,находящи се в [населено място], [улица],представляващи земя и сгради.

Счита обжалвания РА за незаконосъобразен индивидуален административен акт поради нарушения на административно производствените права и нарушения на материалния закон. В с.з. се представлява от адв. А.,който моли съда да уважи жалбата като отмени оспорения ревизионен акт и присъди сторените в производството разноски.

Ответникът –кмета на Столична община чрез своя процесуален представител юрк.Д. оспорва подадената до съда жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски по делото.

СГП редовно призована не встъпва в производството.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Компетентността на органите издали оспорвания по делото РА, се установява от представените по делото от ответника писмени доказателства .Тя не се оспорва и от жалбоподателя,а именно със ЗВР № СФР19-РД-01-99/16,12,2019г ,издадена от Е. К. К. на длъжност началник отдел Ревизионен контрол при дирекция Ревизии и събиране на вземания – СО,оправомощен с Разпореждане № СФР-17-ВК66-613/13.11.2017г на директора на Дирекция Ревизии и събиране на вземания при СО,упражняващ правомощията на териториален директор на НАП.С тази заповед е възложено извършването а ревизия на Д. ЕАД за определяне на задължения по ЗМДТ- ДНИ и ТБО за периода 2014-2019г.Ревизията е възложена на органите по приходите в СО- Д. В. В. и И. К. Т..Заповедта е връчена на упълномощено лице на жалбоподателя на дата 06.01.2020г. За резултатите от ревизията е съставен РД № СФР20-ТД26-96/09,03,2020,срещу който в срока по чл.117 ал.5 от ДОПК е постъпило възражение,което е преценено като неоснователно.Ревизията завършва с РА № СФР20-РД-77-25/03,04,2020г,връчен на 20,05,2020 и оспорен по административен ред с жалба от 02,06,2020г.С решение № СОА20-РД-28-29/03,08,2020г Кмета на Столична Община потвърдил оспорения пред нея ревизионен акт.Връчването на решението на жалбоподателя е станало на 06.08.2020г,поради което и жалбата депозирана на 19,08,2020г е в срок и е допустима.

Разгледана по същество е частично основателна поради следните съображения:

Няма спор между страните по следните въпроси :Д. ЕАД притежава недвижими имоти- земя и сгради,находящи се в [населено място],ул.проф.Ц. Л. № 18,придобити чрез апорт ,вписан в СВ при СРС с акт № 108,том II,вх.рег.№ 1765/10.02.2000г и се оценява на 5595500лв съгласно оценка на тройна съдебна експертиза по гр.д.№ 1132/1998г на СОС.Съгласно представените от Д. ЕАД доказателства-счетоводни баланси и обортни ведомости за периодите от 01.01.2014 до 16.12.2019г земята е заведена в смет. С/ка 201 с отчетна стойност 9500000лв,а сградите в с/ ка 203 на стойност 98500лв.Д. ЕАД е подало декларация по чл.17 ал.1 от ЗМДТ с вх.№ 07-00-09/06.02.2001г с декларирани земя и сгради с обща отчетна стойност 95 500лв.С декларация по чл.14 от ЗМДТ от 08.08.2013г е предекларирана земя и сгради на същата стойност.В последствие през 2017г с декларация № [ЕГН]/28.02.2017г са декларирани земя и сгради на обща отчетна стойност 193500лв.Видно от представените в хода на ревизията счетоводни документи отчетната стойност на ревизираните обекти не съответства на посочената от дружеството в подадената декларация по чл.17 ал.1 от ЗМДТ и чл.14 ал.1 ЗМДТ,поради което и ревизиращите органи са приели за данъчна основа за облагане отчетните стойности по счетоводни данни по § 1 т.17 от ДР на ЗМДТ.Органите по приходите са приели също така,че за 2014,2015,2016г оспорващият е подал декларация по чл.24 ал.1 от НОАМТЦУПСО,за което има издадени заповеди на Кмета за допускане на пряко договаряне на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване,но за годините 2017,2018,2019г такива декларации не са подавани,тъй като дружеството,който е техен подател и за когото има издадени заповеди от Кмета на СО е друго лице- Сим Тел Е.,ЕИК:[ЕИК],поради което и Д. ЕАД продължава да е задължено лице за ТБО за тези последни три години и за трите компоненти на таксата.

Разпоредбата на чл. 11 ЗМДТ, в редакцията ѝ към процесния период (2009 г. – 2010 г.), определя видовете данъчно задължени лица, както следва: собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти; собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, и за този имот; ползвателят при учредено вещно право на ползване и концесионерът при предоставена концесия. Съгласно чл. 64 ЗМДТ, с относимото му към релевантния период съдържание, таксата за битови отпадъци се заплаща от собственика на имота, а при учредено вещно право на ползване - от ползвателя. Действащата редакция на нормата предвижда, че таксата се заплаща от лицата по чл. 11.Ето защо и оспорваният е данъчно задължено лице за ДНИ и ТБО.

В съдебното производство бяха приети СТЕ и ССЕ, както и представените от оспорвания писмени доказателства .

От приетото заключение на СТЕ с вещо лице А. К. в с.з. на 19,01,2021 се установява, че имотът за който са били сключени договорите за сметоизвозване за периода 2013-2016г от Д. ЕАД с този за който са били издадени заповеди на кмета на СО по чл.24 от Наредбата и сключени договори от Сим Тел Е. за 2017-2019г са идентични. След проследяване на маршрутите на намиращите се в приложенията Ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените дейности по сметосъбиране и сметоизвозване за район С. се установи, че на прилежащите на имота обществени площи почистване не е извършвано.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно изготвено, неоспорено от страните и съответстващо на представените по делото писмени доказателства.

От заключението на вещото лице Е. Т. по съдебно счетоводната експертиза ,прието в с.з. на 16,03,2021г се установява, че Отчетната стойност на земята е 95 000лв. за целия процесен период.

В посочените документи - аналитичната оборотна ведомост, дневникът на сметки от група 20 и инвентарните описи на дълготрайните активи отчетната стойност на земята по балансова сметка 201/1 – инвентарен номер 1 с наименование „Земи/терени „Проф. Цв. Л.“ № 18, складова база 46 000 кв. м.“ е 95 000лв.

Пазарната стойност на земята е определена на 3 000 000лв. и стойността, по която земята подлежи на завеждане в баланса на дружеството е съгласно оценката на апортната вноска при придобиването – 3 000 000лв.

Стойността на земята, видно от Пазарна оценка от м. ноември 1998г. за определяне на пазарната стойност на дълготрайни материални активи, складова база с терен 46 000 кв. м., [населено място], [улица] (сега [улица]) е оценена на 3 000 000лв. Съгласно изискванията на НСС 16 „Дълготрайни материални активи“:

... „т. 4.7. Дълготрайните материални активи първоначално се оценяват, както следва:

в) по оценка, приета от съда, и всички преки разходи по т. 4.1 – когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.“, т.е. стойността, по която земята подлежи на завеждане в баланса на дружеството е съгласно оценката на апортната вноска при придобиването – 3 000 000лв.

Съгласно изискванията на НСС 16 „Дълготрайни материални активи“, първоначалната оценка на дълготрайните материални активи, придобити чрез апорт е по оценка, приета от съда. Оценката/стойността на земята в пазарната оценка е 3 000 000лв. Всяка друга първоначална оценка, която е различна от тази, която е определена

в стандарта може да се счита за „счетоводни данни, определени в нарушение на счетоводното законодателство“.

За да се отговори на въпроса е необходимо да се разгледат и приложат нормите на съответния нормативен акт, определящ основата, върху която се облагат с ДНИ и се начислява ТБО.

При облагане с ДНИ се вземат в предвид и се сравняват отчетните стойности и данъчните оценки на имотите. За определянето на данъчната основа за облагане се прилага нормата на чл. 19 и чл. 21 от ЗМДТ, съгласно които данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти, която е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка определена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ към 1 януари на годината.

При изчисляване на ТБО се прилагат нормите на ЗМДТ и НОАМТЦУПСО - „Извън случаите на чл. 23 и чл. 24 от НОАМТЦУПСО такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите“.

След като анализира приложението на нормите на чл. 19 и чл. 21 от ЗМДТ относно данъчната основа за изчисляването на ДНИ и приложението на нормите на ЗМДТ и НОАМТЦУПСО за начисляване на ТБО, експертната констатира, че е възможно да са различни данъчните основи за облагане им с ДНИ и за начисляването на ТБО. Облагането с ДНИ е върху по-високата от двете стойности – отчетна или данъчна оценка определена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ към 1 януари на годината, а начисляването на ТБО е върху отчетна стойност на имотите.

След като разгледа и анализира договорите и приложените фактури експертната установи следното:

За периода 2014г. – 2016г. [фирма] е сключил договор с изпълнител [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на договора „Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да извърши следните действия: да извозва по четири контейнера месечно предоставените му от Възложителя битови отпадъци от територията на складова база, собственост на Възложителя, находяща се в [населено място], район С., [улица].“ Прогнозираното количество битови отпадъци за 2014г. е 15 (петнадесет) тона, а за 2015г. и 2016г. по 10 (десет) тона. Относно количеството отпадъци, които са произведени в процесния имот за 2014г. – 2016г. не са налични други данни по делото.

За периода 2017г.-2019г. от името на жалбоподателя е сключен договор от [фирма], в качеството на Възложител и [фирма], Изпълнител. Предмет на договора е Възложителят възлага а Изпълнителят приема да извърши следните действия: да извозва по четири контейнера месечно, с големина по четири кубически метра всеки, предоставените му от Възложителя битови отпадъци от територията на складова база, собственост на Възложителя, находяща се в [населено място], район С., [улица].

Количеството отпадъци, по фактурите, описани в Таблицы с №№ 1, 2 и 3 е както следва:

година	брой контейнери	количество/куб.м.
1	2	3
2017	132	528
2018	97	388

2019	88	352
------	----	-----

Експертизата констатира, че действително може да се установи точното количество на произведените в имота отпадъци, които са предадени за обработване в депа, но доколкото СОС не е определил цена само за тяхното третиране и чл. 24, ал.6 препраща към формирането на стойността на таксата по реда на чл. 19, ал.4 от НОМТЦУМПСО, то отчетната стойност на имотите е базата за определяне на втората и третата компонента от ТБО.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като компетентно изготвено, неоспорено от страните и съответстващо на представените по делото писмени доказателства.

При така установените факти съдът формира и правните си изводи: Съгласно чл.14 ал.2 и 3 от ЗМДТ Когато собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, е предприятие, в декларацията по ал. 1 се посочва и отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. При промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1/аналогично на правилото на чл.17 от ЗМДТ-отм. През 2011г./Съгласно § 1 т.17 от ДР на ЗМДТ "Отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Съгласно [чл. 19, ал. 1 ЗМДТ](#) данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от същия закон към 1 януари на годината, за която се дължи. Съгласно [чл. 21, ал. 1 ЗМДТ](#) данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по високата между отчетната им стойност и данъчната оценка по приложение № 2. За определяне на данъчната основа за целите на [ЗМДТ](#) отчетната стойност съгласно [§ 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ](#) е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

На първо място съдът държи произнасяне по довода на жалбоподателя, че за част от данъчния период- 2014 и 2015г е изтекъл преклузивния срок по чл.109 ал.1 от ДОПК, поради което и определените за тези два периода публични задължения са извън срока по чл.109 ал.1 от ДОПК и следователно са незаконосъобразни. Съдът намира, че заповедта за възлагане на ревизията е с дата 16.12.2019г, но същата е връчена на оспорващия на дата 06.01.2020г. При тълкуването на чл.112 ал.1 вр. чл.114 ал.1 от ДОПК началният момент на ревизионното производство се свързва с датата на връчване на ревизираното лице на ЗВР, тъй като именно с факта на връчване на ЗВР започва ревизионното производство. Съгласно [чл. 112, ал. 1 от ДОПК](#) ревизионното производство се образува с издаването на заповед за възлагането на ревизия. [Чл. 113, ал. 2 от ДОПК](#) изисква заповедта за възлагане на ревизия да бъде връчена на ревизираното лице. Според [чл. 114, ал. 1 от ДОПК](#) срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане на ревизията. С връчването на заповедта за възлагане на ревизията ревизираното лице е уведомено за упражненото от приходните органи правомощие да започнат ревизия, от кои органи по приходите ще се извърши ревизията, в какъв обхват и срок ще се проведе/ решение № 6838/08.06.2020г на ВАС по адм. Дело№ 2509/2020г на VIII отд./Поради тази

причина към 06.01.2020г съгласно разпоредбата на чл.109 ал.1 от ДОПК е било незаконосъобразно започването на ревизионно производство за 2014г, тъй като към 06.01.2020г са изтекли повече от пет години от изтичането на 2014г. Ето защо и РА в частта, касаеща задълженията за 2014г- 15286,96лв за ДНИ, 59251,48лв за ТБО и лихви ДНИ – 8442,64лв и 33422,33лв за лихви ТБО е незаконосъобразен и следва да се отмени. Очевидно е, че тази разпоредба не следва да се прилага за данъчната 2015г, поради което и доводите на оспорващия в тази насока са неоснователни и приходната администрация е имала правото да проведе редовно ревизионно производство за данъчната 2015г.

По отношение на оплакването, свързано с определянето на данъчната основа, върху която следва да се определи ДНИ, съдът намира, че съгласно заключението на вещото лице по ССЕ, което не е оспорено от страните се установява, че Отчетната стойност на земята е 95 000лв. за целия процесен период. В посочените документи - аналитичната оборотна ведомост, дневникът на сметки от група 20 и инвентарните описи на дълготрайните активи отчетната стойност на земята по балансова сметка 201/1 – инвентарен номер 1 с наименование „Земни/терени „Проф. Цв. Л.“ № 18, складова база 46 000 кв. м.“ е 95 000лв.

Пазарната стойност на земята е определена на 3 000 000лв. и стойността, по която земята подлежи на завеждане в баланса на дружеството е съгласно оценката на апортната вноска при придобиването – 3 000 000лв.

Стойността на земята, видно от Пазарна оценка от м. ноември 1998г. за определяне на пазарната стойност на дълготрайни материални активи, складова база с терен 46 000 кв. м., [населено място], [улица] (сега [улица]) е оценена на 3 000 000лв. Съгласно изискванията на НСС 16 „Дълготрайни материални активи“:

... „т. **4.7.** Дълготрайните материални активи първоначално се оценяват, както следва:

в) по оценка, приета от съда, и всички преки разходи по т. 4.1 – когато са получени в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон.“, т.е. стойността, по която земята подлежи на завеждане в баланса на дружеството е съгласно оценката на апортната вноска при придобиването – 3 000 000лв.

Съгласно изискванията на НСС 16 „Дълготрайни материални активи“, първоначалната оценка на дълготрайните материални активи, придобити чрез апорт е по оценка, приета от съда. Оценката/стойността на земята в пазарната оценка е 3 000 000лв. Всяка друга първоначална оценка, която е различна от тази, която е определена в стандарта може да се счита за „счетоводни данни, определени в нарушение на счетоводното законодателство“.

За определянето на данъчната основа за облагане се прилага нормата на чл. 19 и чл. 21 от ЗМДТ, съгласно които данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти, която е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка определена по реда на Приложение № 2 от ЗМДТ към 1 януари на годината. Според съда неправилна е преценката на административния орган да приеме за отчетна стойност на земята по баланса на дружеството 9500000лв, тъй като тя не отговаря на балансовата сметка 201

/1- 95 000 лв, нито на оценката на земята и сградите в апортното производство/ 3000000лв/. Всяка друга първоначална оценка, която е различна от тази, която е определена в стандарта може да се счита за „счетоводни данни, определени в нарушение на счетоводното законодателство“/ решение № 1244/30.01.2019г по адм. Дело № 9082/2018г на ВАС I отд./Тъй като за отчетния период 2015-2019г данъчната оценка на недвижимите имоти/ земя и сгради / са съответно- 1549280лв за земята и 2488202,40лв за сградите или общо 4037482,40лв и върху нея са били определяни и плащани задължения за ДНИ, то и доначислените задължения за ДНИ и лихви върху тях за периода 2015-2019г са незаконосъобразни и следва да се отмени РА и в тази му част за сумите както следва – за 2015- 14907,58лв, за 2016- 14907.57лв, за 2017- 14907.58лв, за 2018- 14907,60, за 2019- 14907.57лв, ведно със законните лихви.

На първо място неоснователни са доводите на жалбоподателя, че в ревизионното производство не могат да се установяват задължения за ТБО. Това противоречи изрично на разпоредбите на чл.4ал.1 и чл.9б от ЗМДТ. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за недължимост на ТБО за периода 2017-2019г, тъй като услугата по сметосъбиране и сметоизвозване не била предоставяне от СО, а дружеството било организирано сметоизвозване на договорни начала с правоспособна по ЗУО фирма- К. МГ Е.. Видно от представените писмени доказателства по преписката, за периода 2014-2016г Д. ЕАД е сключвало договори с К. МГ Е. за сметосъбиране и сметоизвозване, подавало е декларации по чл.24 ал.1 от НОАМТЦУПСО, за което има издадени заповеди на Кмета за допускане на пряко договаряне на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, но за годините 2017, 2018, 2019г такива декларации не са подавани, тъй като дружеството, който е техен подател и за когото има издадени заповеди от Кмета на СО е друго лице- Сим Тел Е., ЕИК:[ЕИК]. Именно това дружество е сключило договор с К. МГ Е. и фактури за услугата сметосъбиране и сметоизвозване са издавани на него. Независимо от обстоятелството, че Сим Тел Е. не притежава недвижими имоти, нито пък имот на [улица] в [населено място], това не освобождава Д. ЕАД от задължението му по чл.66 и сл. ЗМДТ, след като не е подал декларация по чл.24 ал.1 от Наредбата за 2017-2019 година. Какви са били обстоятелствата накарали едно дружество, което няма имоти, води се със седалище на същия административен адрес, представлява се от същото лице както жалбоподателя да подаде декларации по чл.24 от Наредбата и да се сключи договор с К. МГ Е. за извозването на смет, от имот, който не притежава, както и да плаща за тази услуга не са известни, но по ЗМДТ и Наредбата данъчно задължено лице за услугата сметосъбиране и сметоизвозване остава собственика на имота, освен ако в сроковете по Наредбата не подаде декларация за тази цел. Ето защо и в тази му част РА се явява законосъобразен и жалбата следва да се отхвърли.

В рамките на административното производство е установено/и констатациите не са оборени в съдебното производство, а и видно от заключението на СТЕ/, че услугите по чл.62 от ЗМДТ са предоставяни на жалбоподателя, видно от приобщените заповеди на Кмета на СО за по периода 2014-2019г за определяне на границите на сметосъбиране, сметоизвозване, услуги по

обезвреждане на битови отпадъци и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Идентично е и становището на Столичния инспекторат, както и приобщените договори с А.С.А България Е. и Еф Си Си България Е. за район С. От тях се установява, че за имотите са били предоставяни услугите по чл.62 от ЗМДТ-услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Във връзка с установяване на извършените и разплатени разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване са приети писма от директора на Дирекция Финанси за периода 2015-2019/протокол №СФР20-ВК66-130/05,03,2020/, както и за услугата обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, налични в приложения № 1,2,3, като приложение към настоящето дело. Те налице са изискванията на чл.66 ал.1 от ЗМДТ. Ето защо и установените задължения за ТБО за периода 2015-2019г се явяват законосъобразно определени и издадения ревизионен акт не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че с оглед местоположението на недвижимия имот и трудния му достъп не се предоставяла услугата по почистване на териториите на обществено ползване. Независимо от географията на имота, такава услуга е предоставяна от СО за граничните два булеварда, а обстоятелството, че на запад и север граничи с други имоти не води автоматично до изключване на тази услуга от дължимостта ѝ по закон. Разбира се с оглед на обстоятелството, че ТБО се определя върху отчетната стойност, която от заключението на вещното лице се установи че е 3000000лв, то ще следва да се преизчисли и размера на таксата за всяка от годините 2015-2019, както следва: за 2015г- 2,64 промила за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения- 7920лв, 3,64 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 10920лв, за 2016г- 2,6 промила за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения- 7800лв, 3,7 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 11100лв, за 2017г- 3,70 промила за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци -11100лв, 2,30 промила за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения- 6900лв, 4 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 12000лв, за 2018г- 3,60 промила за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци -10800лв, 2,40 промила за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения- 7200лв, 4 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 12000лв, за 2019г- 3,60 промила за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци -10800лв, 2,40 промила за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения- 7200лв, 4 промила за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване- 12000лв, като в горния смисъл ще следва да се измени атакувания ревизионен акт. Тези суми следва да се присъдят ведно с лихвите за забава съгласно чл.175 от ДОПК, доколкото жалбоподателят не е направил необходимото да подаде коригираща декларация, в която да посочи адекватната отчетна стойност на имотите.

При горните фактически установявания и правни изводи, настоящата съдебна инстанция приема, че жалбата на Д. ЕАД е частично основателна и в тази му част РА следва да се измени.

С оглед изхода на спора и на осн.чл. 161, ал.1 изр.2 от ДОПК на жалбоподателя се следват разноски за стореното адв. възнаграждение в размер на 8563,33 лева,а на ответника по съразмерност на отхвърлената част от жалбата 3886,60лв.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. АД,ЕИК:122089440 със седалище и адрес на управление [населено място], , [улица] ,представяван от адв.Е. А., Ревизионен акт /РА/ № СФР20-РД-77-25/03.04.2020г., ,потвърден от Кмета на Столична община с решение № СОА20-РД-28-29/03,08,2020г с който на Д. АД, са определени публични общински задължения, както следва: данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци и лихви върху тях за периода 2014 г.в размер както следва : 15286,96лв за ДНИ,59251,48лв за ТБО и лихви ДНИ – 8442,64лв и 33422,33лв за лихви ТБО,както и в частта за ДНИ и лихви върху тях както следва : за 2015- 14907,58лв,за 2016- 14907.57лв,за 2017- 14907.58лв,за 2018- 14907,60,за 2019- 14907.57лв,ведно със законните лихви. .

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ № СФР20-РД-77-25/03.04.2020г., потвърден от Кмета на Столична община с решение № СОА20-РД-28-29/03,08,2020г с който на Д. АД, са определени публични общински задължения, както следва: такса за битови отпадъци и лихви върху тях за периода 2015 - 2019 г.като определя задълженията както следва : за 2015г-26760лв, за 2016г- 18900лв, за 2017г- 30000лв,за 2018г- 30000лв,за 2019г- 30000лв,ведно със съответните лихви .

ОСЪЖДА Д. АД,ЕИК:122089440 със седалище и адрес на управление [населено място], , [улица] ,представяван от адв.Е. А., да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 3886,60 лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. АД,ЕИК:122089440 със седалище и адрес на управление [населено място], , [улица] ,представяван от адв.Е. А., разноски по делото в размер на 8563,33 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: